

Mødet den 7. Decbr. 1922.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Niels Barnow og J. Chr. Møller.

- 2 1. (J. Nr. 572—1922). Valg af 2 Medlemmer og 2 Suppleanter til en Kommission i H. t. Lov af 11. Marts 1921 om Foranstaltning mod Brandfaren ved Jernbanedrift.

Til Medlemmer af Kommissionen valgtes H. P. Christensen og H. P. Salling, og til Suppleanter Kjeld Sørensen og A. Mørup.

2. (J. Nr. 448—1922). Valg af Medlemmer til Værgeraadene i H. t. den nye Værgeraadslov.

Fra det nedsatte Udvalg forelaa Indstilling om at vælge følgende:

Nordre Keds.

1. Borgmester Drechsel.
2. Læge Frk. Karen Jensen, Nørregade 53.
3. Fru M. Hansen, Lollandsgade 23.
4. Fabrikant Jul. Andersen, Rosensgade.
5. Redaktør Eiby Ernst, Barthsgade 5.
6. Inkassator M. J. Sprogø, Skovvangsvej 222.
7. Lærer N. P. C. Arlund, Aldersrovej.

Suppleanter.

1. Overretssagfører Frank Wilde.
2. Læge A. Carlsen, Nørre Allé 33.

3. Fru Bogtrykker Simonsen, Vestergade 69.
4. Købmand Marthin Hansen, Kystvejen 21.
5. Bødker C. Jørgensen, Sjællandsgade 131.
6. Fru Kjeld Sørensen, Mejlgade 92.
7. Lærer T. Heltoft, Falstersgade 21.

S ø n d r e K r e d s .

1. Kriminaldommer Hvass.
2. Overlæge Otto Lassen, Bruunsgade.
3. Fru D. Sørensen, Montanagade 5.
4. Konsul P. Petersen, Søndergade 1 A.
5. Konduktør C. Høtoft, Ingerslevs Boulevard 6.
6. Lærer J. K. Findal, — — — 4.
7. Fru Christiane Madsen, Jerichausgade 22.

S u p p l e a n t e r .

1. Kriminaldommerfm. Unmack Larsen.
2. Fru Læge Køster, Bruunsgade.
3. Fru Jaquet, Læssøesgade 41.
4. Smed C. Caspersen, De Mezas Vej 7.
5. Skomagermester Jens Madsen, Jægergaardsvej 9.
6. Lærer P. Nygaard, Dalgas Avenue 15.
7. Fru K. Christensen, Sct. Paulsgade 20.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 10²¹—1922). **Valg af en Ligningsmand.**
Udsattes.
4. (J. Nr. 511—1922). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalget angaaende **Besættelse af et Lærerembede.**

Følgende Indstilling forelaa:

1. Thøger Rasmussen, Viby.
2. E. Kruse Agerschou, Aarhus.
3. A. Andersen, Aarhus.

Tiltraadtes.

5. (J. Nr. 578—1922). **Andragende fra »Martahjemmet« og Vuggestuerne om, at de af Kommunen i de senere Aar bevilgede Tilskud til Husholdningskursus maa benyttes til andre Formaal.**

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget anbefaler, at det tillades Bestyrelsen at anvende de 5 Aars Tilskud, der er i Behold, som foreslaaet. Derimod mener Udvalget ikke, at Byraadet bør modtage Tilbudet om at besætte en af Pladserne indenfor Bestyrelsen, hvor jo forøvrigt for Tiden et af Byraadets Medlemmer har Sæde.«

Formanden forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

2 6. (J. Nr. 25¹⁵—1922). **Andragende fra fhv. Restauratør P. Jørgensen om delvis Tilbagebetaling af Afgift for Nattebevilling.**

Formanden meddelte, at Andrageren havde haft Restaurationen »Bocken« paa Guldsmædgade, men var flyttet derfra til Oktober, hvorfor han ønskede sit halve Bidrag tilbagebetalt. Politimesterens Erklæring gik ud paa, at han skønnede ikke rettere, end at den nuværende Vært ikke havde Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12. Taleren foreslog at tage Sagen saaledes, at man meddeler Politimesteren, at Byraadet er enig med ham i, at den nærværende Restauratør savner Hjemmel til at holde aabent fra 11—12 Aften, og derfor henstiller til Politimesteren at foretage det fornødne til, at Forretningen lukkes Kl. 11.

H. P. Salling mente, at da Restauratør Jørgensen ikke havde drevet Forretning mere end $\frac{1}{2}$ Aar, kunde han maaske tilkomme at faa den halve Del tilbagebetalt.

Formanden svarede, at Bevillingen altid blev givet saaledes, at der ikke kunde tilbagebetales noget, selv om vedkommende i Aarets Løb ophørte med 12 Lukningen. Men Budgetudvalget kunde jo derfor godt overveje Spørgsmaalet, og Taleren vilde henstille at lade Sagen gaa til Ud-

valget. Det andet principielle Spørgsmaal burde afgøres først; det kunde ogsaa hjælpe til at faa visse Vanskeligheder klarede.

Formandens Forslag vedtoges.

7. (J. Nr. 551—1922). **Andragende fra Weber & Sørensen om at maatte udgive Aarhus Skatte- og Adressebog for 1923—24.**

Anbefalet af Kasseudvalget.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 592—1922). **Indstilling fra Smed Søren Petersen om Nedsættelse af Lejen for de kommunale Ejendomme fra Oktober Flyttedag d. A.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Undertegnede (S. Petersen) indstiller herved til Byraadet, at der foretages en Nedsættelse af Lejeindtægten for de kommunale Ejendomme med Beløb 8500 Kr. aarlig fra Oktober Flyttedag 1922 at regne.«

S. P e t e r s e n havde fremsat det foreliggende Forslag, fordi mange af Lejerne betalte en forholdsvis stor Husleje, idet f. Eks. nogle 2 Værelsers Lejligheder kostede 624 Kr. Det foreslaaede Beløb af 4250 Kr. for indeværende Halvaar havde Taleren ment skulle anvendes til at regulere de forskellige Lejer og derved afhjælpe noget af den ret store Forskel paa disse. Taleren vilde derfor anbefale Byraadet at bemyndige Udvalget til en saadan Nedsættelse og Regulering.

P. P e t e r s e n oplyste, at Udvalgets 2 andre Medlemmer ikke kunde gaa med til Forslaget, fordi man fandt det uheldigt at foretage en Nedsættelse midt i Sæsonen og tilmed med tilbagevirkende Kraft. Den 1. December 1921 blev Lejen nedsat for de dyreste Lejligheder med over 6000 Kr., og fra 1. April 1922 med 23720 Kr., alt i alt godt 30000 Kr. Ejendommenes Lejeindtægt var paa

den Tid godt 300000 Kr., saa Nedsættelsen beløb sig til ca. 10 % eller nøjagtigt 9,8 %. Ved indeværende Aars Budgetbehandling havde Udvalget foreslaaet igen at nedsætte Lejen med 10 %, og saa var det betænkeligt at gaa videre. De 2 Værelser Lejligheder stod nu til en Gennemsnitspris af 540 Kr. og med en Nedsættelse af 10 % blev det 486 Kr.; til denne Pris kunde man næppe i Øjeblikket bygge Huse, som skulde forrente sig. Nu var der jo forelagt en ny Byggelov i Rigsdagen, og den blev sikkert vedtaget, men saa maatte Kommunen ikke drive Smudskonkurrence ved at nedsætte Huslejen, for saa fik man ingen til at bygge. Det var forstaaeligt, at Lejerne gerne vilde bo saa billigt som muligt, for de saa jo paa deres egen Fordel; men det var mærkeligt, at Folk indenfor Byaadet kunde se saaledes derpaa, da man dog først og fremmest skulde varetage Kommunens Interesser. Ved dette Forslag vilde man tillige sprænge Budgettet, og Taleren kunde lige saa lidt som Hr. Salling gaa med dertil.

H. P. Christensen spurgte, om Lejen var nedsat med 10 %, eller det blot var Meningen at foreslaa en saadan Nedsættelse fra April 1923.

P. Petersen svarede, at Lejen var nedsat med godt 6000 Kr. den 1. Deaember 1921 og med 23000 Kr. fra 1. April 1922, altsaa ialt 30000 Kr. eller ca. 10 %.

H. P. Christensen havde regnet med, at der var blevet en Nedsættelse paa 10 % fra April 1922. Nu var Kommunen jo foreløbig færdig med at bygge, og Taleren ønskede derfor, at Udvalget fremlægger en samlet Oversigt over Priserne paa alle Kommunens Ejendomme og Lejeindtægten deraf, saa man kunde se, hvorledes de forrentede sig. Saavidt Taleren havde forstaaet, var Lejen

ikke nedsat saa meget, som svarede til det Beløb, der var ydet private Bygherrer fra Stat og Kommune. De foreliggende Regnskaber udviste heller ikke, hvor meget Administrationen og Vedligeholdelsen af Husene beløb sig til, men det syntes at være meget dyrt, og Taleren havde den Opfattelse, at det vilde være billigere at lade Bygningsinspektøren administrere Ejendommene. Spørgsmaalet var nu, om man skulde vente til April med en Nedsættelse eller foretage en mindre Nedskrivning nu til Vinteren og saa maaske nøjes med lidt mindre til Foraaret, og Taleren vilde da henstille, at man enes om at tage den foreslaaede Nedsættelse paa ca. 4000 Kr. nu, og saa kunde man til Foraaret, naar man fik en samlet Oversigt, tage Spørgsmaalet op igen. Selvfølgelig skulde man helst holde Budgetterne, men de 4000 Kr. fik næppe meget at betyde, og endnu mindre kunde et saa lille Beløb afholde private fra at bygge, saa der var absolut ikke Tale om nogen Smudskonkurrence fra Kommunens Side.

S. Petersen kunde heller ikke indse, at det kunde kaldes Smudskonkurrence overfor private, naar en 2 Værelsers Lejlighed kostede 624 Kr., medens f. Eks. en 3 Værelsers Lejlighed i de nye Huse i Mølleengen kun kostede 530 Kr. Men Konsul Petersen mente maaske, at Kommunen helst skulde holde Lejen højere end private. Angaaende den tilbagevirkende Kraft, saa havde Forslaget ligget hos Udvalget i 2 Maaneder, saa det var ikke Talerens Skyld, at det først kom frem til Byraadet nu. Det var rigtigt at Stadsarkitektens Konto viste en temmelig stor Udgift; men man maatte erindre, at han udførte en hel Del Arbejde for andre Udvalg, saa dette efter hans eget Op-

givende næppe kunde sættes til mindre end 15000 Kr.

Marius Geertsen vilde helst vente med en Nedsættelse til April, men kunde dette ikke vinde Tilslutning, vilde Taleren foreslaa at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget for at se, om det muligvis kunde komme til Enighed om et Forslag. Det kunde ikke nytte, at Kommunen var Pace for Forhøjelse af Huslejen; den maatte beregnes efter, hvad Ejendommene kostede at bygge i Øjeblikket, ellers blev den stadig for høj og trak derved de private Lejer op ogsaa.

P. Petersen meddelte, at der var en samlet Oversigt under Arbejde i Udvalget, og den vilde blive forelagt Byraadet. Taleren vidste ikke, om Bygningsinspektøren kunde administrere billigere end Stadsarkitekten, men naar han nu engang havde faaet Administrationen af Ejendommene, var det næppe heldigt at skifte. Naar der taltes om en høj Leje, maatte man erindre, at det var nogle af Byens bedst beliggende og ekstra fine Lejligheder. Det paatænkte Afslag paa 10 % skulde bruges til at regulere Lejen, saa de dyreste Lejligheder fik størst Nedsættelse. Angaaende Lejen i Nybygninger kunde Taleren oplyse, at f. Eks. i Ejendommen paa Hjørnet af Mejlgade og Tværgade kunde 2 Værelsers Lejligheder ikke lejes ud for 600 Kr., hvis Ejendommen skulde forrente sig, og saa var Lejlighederne endda ikke saa gode som i Kommunens Huse. Taleren maatte derfor fastholde, at man venter med en Nedsættelse til April.

Formanden mindede om, at Byraadet altid havde været enig om de tidligere Nedsættelser, ligesom det altid havde været Meningen, at der efterhaanden skulde ske en Udjævning af Lejerne,

saa de billigste procentvis kom til at svare lidt mere end de dyreste. Men der var ogsaa Forskel paa Beliggenheden og Indretningen af Lejlighederne, hvilket maatte tages i Betragtning ved Fastsættelse af Lejen. Man kunde ikke sammenligne disse Lejligheder med dem, som nu byggedes i Mølleengen. Selvfølgelig skulde Lejlighederne ikke holdes for dyre, men paa den anden Side skulde det helst nogenlunde løbe rundt. Taleren var enig med Konsul Petersen i, at det var den bedste Forretningsgang at foretage Afskrivningen ved Budgetbehandlingen, saaledes at Nedsættelsen kom til at gælde fra April, men da de fleste Lejere var gaaet ned i Løn i Aarets Løb, og da Forslaget kun drejede sig om ca. 4000 Kr., vilde Taleren alligevel henstille at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget for at prøve, om dette kunde enes om at foreslaa et Beløb. De faldne Udtalelser kunde ogsaa tyde paa, at man saa lettere kom til Enighed til April.

P. Petersen spurgte, om man kunde gaa ud fra, at en eventuel Nedsættelse nu kunde betragtes som et Forskud paa Nedsættelsen til April, saaledes at den blev saa meget mindre til den Tid, saa kunde der maaske være Tale om at naa til Enighed. Men hvis man, som Hr. S. Petersen mente, skulde gaa 15 % ned til April, nyttede det ikke at forhandle videre.

H. P. Christensen havde ikke forstaaet det saaledes, at Ejendommene yderligere skulde nedskrives med 15 % til April, og det lod sig næppe gøre. Foreløbig kunde man se paa den Oversigt, som Udvalget vilde komme med, og hvis man enedes om et Beløb nu, kunde der nok tages Hensyn dertil ved Budgetbehandlingen.

Sagen gik tilbage til Udvalget for Bygninger og Inventar.

9. (J. Nr. 18^s—1922). **Andragende fra Enke Nielsine Petersen, Spanien 45, om Fritagelse for Hundeafgift.**

Anbefalet af Politimesteren.

Bevilgedes.

10. (J. Nr. 593—1922). **Resolution fra et Borgermøde indeholdende en Protest mod Skattemyndighedernes Inddrivning af Skatterestancer.**

Toges til Efterretning.
